

alligevel undte jeg de Mennesker, der bogstaveligt talt tjene deres Brød i deres Ansigts Sved, den Lettelse, som det oprindelige Lovforslag gav dem. Imidlertid skal jeg ikke gøre bestemt Krav paa, at Lovforslaget paa det Punkt føres tilbage til sin oprindelige Skikkelse. Det er kun en Beklagelse, jeg her udtaler. Jeg skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til Fremme saa hurtigt som muligt baade til mine egne Partifæller og i øvrigt til Tinget i det hele.

Martin Olsen: Den Fart, hvormed dette Lovforslag er kommet fra Landstinget, svarer ikke til den Fart, der ellers er over Lovgivningsarbejdet i denne Tid. Men jeg skal erkende, at det haster med Lovforslaget, og skal derfor heller ikke være med til at opholde det, saa at det ikke lykkes at faa det færdigt til 1. Januar, som Ministeren ønsker. Det er vistnok saaledes, at der ikke er ublandet Tilfredshed hverken med den gamle Lov af 1903, som dette Lovforslag tilsigter at ændre, og heller ikke med Ændringerne. Men hvis man skulde til at røre ved alt for mange Enkeltheder, som det ellers kunde være nødvendigt at røre ved, kan det ske, at Løven ikke bliver færdig, og jeg skal derfor ganske afstaa fra det. Jeg vil dog ligesom det ærede Medlem, der nylig havde Ordet (Kierkegaard), synes, at det vilde være ret og billigt overfor mange af disse fattige Skibsejere at gaa tilbage til den Affattelse, Ministeren havde givet Lovforslaget med Hensyn til Betalingen for Tilsynet og ikke blive ved Landstingets Affattelse, og hvis det er muligt, uden at Lovforslaget forsinkes, vil jeg være med til at støtte et saadant Forslag.

I dette Lovforslag er der jo givet Ministeren en ret udstrakt Bemyndigelse til at rette sig efter de Lovgivninger, som gives i de enkelte Lande vedrørende Bestemmelser for Skibe, og den er nødvendig, da vi vel ellers nok ofte vilde komme til at beskæftige os med ganske smaa Lovændringer dertil. Ministeren er jo saa gunstigt stillet, at han har en Basis at falde tilbage paa, idet han erklærer, at han altid vil raadføre sig med „Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart”. Jeg synes, at det er aldeles udmærket, at Ministeren har det at falde tilbage paa. Men det fore-

kommer mig derfor ogsaa, at naar Fællesrepræsentationen bliver et saadant faktisk Raad — det bliver det nemlig —, kunde man ogsaa søge andre Steder hen, hvor der ogsaa findes Interesser forbundne med Skibsfarten. Der er nemlig her i § 1 draget et nyt Spørgsmaal ind under Tilsynet med Dampfartøjer. Paragraffen bestemmer, at der under nyt Litra u. i § 2 i Løven af 1903 tilføjes: „Skibsmandskabets Opholdsrum skulle være i velholdt Stand, jfr: Søloven af 1. April 1892 § 45“. Det kan kun glæde mig, at dette Omraade er draget med ind under Tilsynet, men jeg nærer nogen Angst for, at Tilsynet ikke vil blive effektivt, hvis ikke netop de Folk, som Ændringen vedrører, kommer med i Tilsynet. Jeg synes, at naar man har taget saa stort Hensyn til den ene Side, til Rederne og Skibsejerne, maatte man ogsaa kunne tage Hensyn til den anden Side, til de Folk, der skulle sejle paa Skibet. Den højtærede Minister synes i det hele taget ikke fuldt ud at være af den Opfattelse, at Skibsmandskabets Rum kunde trænge til nogen Forbedring. Han siger saaledes i Landstingstidenden Sp. 30: „Gudske lov, kunne vi sige, at de danske Forhold ere saa fuldt tilfredsstillende, at der ikke for os i den Henseende vil være noget i Vejen. Det gælder særlig Mandskabets Lokaler og lignende Ting.“, og Sp. 62 under Lovforslagets første Behandling siger Ministeren videre: „Fra de Nationers Side, med hvilke vi allerede have haft Forhandlinger, er det netop gennemgaaende blevet anerkendt, at vore Mandskabsopholdsrum i det hele vare gode.“ Alting er relativt her paa Jorden. I Modsetning til Forholdene paa andre Nationers Skibe kan det godt være, det har sin Rigtighed, maaske gælder det ikke helt ud. Men selv om saa er, tror jeg, at det er den almindelige Opfattelse blandt dem, der se paa disse Skibsrum, hvor Mandskabet skal opholde sig, at de ikke kunne siges at være gode.

I Sølovens § 45, hvortil der i øvrigt henvises, siges der, at i det Reglement — altsaa i Reglementet — vedrørende Kosten og Mandskabets Krav paa billig Erstatning — bliver der tillige at træffe Bestemmelser vedrørende Skibsmandskabets Opholdsrum om Bord. Jeg er ikke ganske sikker paa, at jeg har Ret, men jeg tror